

Prologus

Dicitur cap. xiiij. vbi dicitur postilla. Et scindetur mons olivarum.

Dicitur quod si scissura montis oliveti in quatuor partes est intelligenda. dicit enim. Scindetur mons olivarum ex media parte sui ad orientem et ad occidentem. et sic in hac scissura media pars montis oliveti erit oriental. et media pars occidental. Non enim dicitur ab oriente i occidente sed ad orientem et ad occidente. et sequitur. Separabit mons medium ad aquilonem et medium ei ad meridiem. Ex quo habetur alia scissura: prout quae media pars montis erit aquilonarum et media meridionalis. et sic pars mani feste. quae hec diuisa fiet i quatuor partes ad modum crucis.

Rab. salo. non fugit
hunc planum expositum ne intelligat mons oliveti i forma crucis scindi. fugit. n. signum crucis sicut et dyabolus pater eius.

Dicitur eo. cap. vi. dicitur postilla. Non enim dicitur quod sicut Christi celebrant festa pasche.

Dicitur expositores hebreorum dicunt. quod bellum de quod hoc loquitur erit tempore festi tabernaculorum. et propter hoc illud festum celebrabitur postea cum multo maiori solemnitate quam antea. et hoc potest applicari ad propinquum nostrum. quod si ista miracula hinc tempore huius festi fideles remanentes inter tempora huius bellum et die iudiciorum romanorum debent statuere quod siat illud festum de novo celebrari non sic quod omnes teneantur ad ecclesiam venire que est hierusalem spiritualis.

Replica.
In capitulo xiiij. vbi dicitur. Et scindetur mons olivarum ubi postilla. allegat quosdam qui exponunt de scissura montis in quatuor partes per modum crucis: alleget etiam ratione. Sal. qui dicit scissuram solum fieri ab oriente in occidente: cui videtur Ierusalem posse ut sit in postilla. Sed Hug. motus contra rationem. dicit enim fugere pluviam expositiōne. quod fugit signum crucis sicut et dyabolus pater eius. Et in intentione Hug. videtur obviare fuga de qua dicitur in postilla. quod crucis mysterium quod ad Ierusalem putatur Hug. describere non est materia fuge sed refugio.

Postilla fratris Nicolai de lyra cum additionibus Pauli episcopi Burgensis ac replicis magistri Mathie Woringi super Zachariam prophetam finit.

In capitulo xiiij. vbi dicitur. Incipit expositio postilla in Malachiam prophetam.

Dicitur Euzebius Moysen. In isto prologo iurta ea quae in prophetia dicuntur: ostenditur populi israeliticus ingratitudine et eiusdem increpatio. Proceditur autem in isto prologo per hunc modum. primo exprimit beneficium dei postum populo. secundum ostendit populi ingratitudinem ibi. Sed quod tantum muneris tertio subditur diuina increpatio ibi. Iohannes Malachia prophetaz. Beneficium autem domini exprimitur in duobus. primo in officio prestito sacerdotibus. secundum in dignitate officii ipsius. et ista dignitas notatur ibi. Tertio et sacerdotibus. Officium autem est mediatis quod est duplex. scilicet populi ad deum: quod nota est primo et deo ad populum quod nota est secundo ibi. Quibus legem dicitur in hoc enim quod inservit sacerdotes in officio offerendi sacrificia: datur officium mediationis populi ad deum: in hoc quod dicitur legem secundum quam debebant regere populum: datur officium mediatis dei ad ipsum. dicit igitur Euzebius Moysen. Nota quod post redditum iudea de captivitate babylonica qui fuerant reversi edificabant sibi domos et habitabant in

in illis nondum templo reedificato: ut habetur Aggeus. 1. 5. Missi sunt ergo a domino aggeus et zaharias prophete ad increpandum eos propter negligentiam et moras reedificationis templi. et ad exhortandum ad edificationem. quod taliter exhortati statim templum et altare reedificauerunt:

quibus reedificatus emerit aliud peccatum sci licet quod sacerdotes maculam habentes sacrificabant contra illam prohibitionem Leuiticii. xxj. f. Homo de semine tuo per familias quod habuerit maculam non offerebat panem domino deo suo nec accedet ad ministerium eius. Ites offerebat sacrificia maculam habentia: contra illam prohibitionem Leuiticii. xxii. e. Si maculam habuerit non offerebis tecum propter quod dominus subtraxit illis temporalia beneficia. unde missus fuit Malachias a domino ad increpandum eos. et ostendit diuinam beneficium et eorum ingratitudinem ex hoc quod precepta domini continebantur. et hec tanguntur hic. dicit igitur. Deus et Moysen populo israeli precepit sacerdotes tabernacula sui omni corporali vicio liberos: Leuiticus. xxii.

b. Hostias omni vicio vacuas sibi offerre: Leuiticus. xxii. Qui obtulerit oblationem suam vel vota solvens vel sponte offerens: quicquid illud obtulerit in holocaustum domini ut offeratur: masculus immaculatus erit ex boibus vel ovibus: vel ex capris. si maculam habuerit non offerebis: is tecum. Duo ergo precepit dominus. sacerdotes esse sine macula: sicut dicitur primo Malachias. iii. e. Clegit sacerdotes sine macula voluntate habentes in lege dei: offerre etiam hostias carentes macula. sicut scribitur Leuiticus. xxii. in muliere locis. c. Quibus legem suam. Hoc tangit de officio mediationis prout erat domini ad ipsum. quod quidem officium erat ut intimando ipso legem et precepta domini: ipsi visueret in obediencia dei. primo ergo exprimitur officium. secundo voluntas sive finis officii: ibi. Ut quod sacrificium. dicit igitur c. Quibus sacerdotibus.

d. Legem suam ad regendum populum. ad hoc dederat. Ezechielis. xliij. f. Populus meus docebunt quid sit inter sanctum et pollutum: inter mundum et immundum et ostendentes. et cum fuerit controversia stabunt iudicantes meos et iudicabunt leges meas. sed Danielis. xij. dicitur Egressa est iniquitas de babylone a senioribus iudicibus qui videbantur regere populum.

e. Ut per sacrificiorum oblationem internunciemus dei et bonum factum tecum. Deuteronomij. v. a. Ego sequenter et medius sum inter deum et vos: ad Debrecens. v. a. His pontifex ex hominibus assumptus pro hominibus constituitur in his que sunt ad deum: ut offerat dona et sacrificia pro peccatis. f. Populum preceptis celestibus facerent obedire: Judith. viij. f. Quoniam vos qui estis presbyteri in populo dei et ex vobis pertinet anima illorum ad cloquium vestrum corda illorum erigite. g. Unde sacerdotes angelos dei esse hoc loco scriptura testat Malachias. ii. ca. Labia sacerdotum constituant sciam et legem requirent ex ore eius. quod angelus domini exercituum est. h. Ezechielis septimo dicit. Querent visionem de prophetaz et lex peribit a sacerdotibus et consilium a senioribus.

in Malachiam

b Sed qz tanti munerū grām. Dic ex p̄mititur ingratitudo ppli ex duobus. s. ex p̄ceptu diuinī muneris: ibi. Sz qz tāti mūr. tc. et ex inobedietia diuinis p̄ceptis: ibi. Supradictus ppli tc. vbi notaē inobedietia poli et ceteram lacerdotū i duobus: i hoc qz aialia macula babentia offerebat ibi.

Sacrificia vi-
cio deturpata. et
in loco qz ipsi of-
ferentes macu-
losi erat: ibi. **3**
p̄lis criminibus
tc. dicit igitur.
b Sed qz tan-
ti munerū grām
p̄tē supradict⁹
ppli et sa. sacri.
vicio deturpata
Malach. pmo
g. Intulisti de-
rapillis claudū
et lagividū: et ui-
tulisti mihius
et ideo dicit eo
tem. d. Non mi-
bi voluntas in vo-
bis dicit dñs ex-
erituum: et mu-
nus non suscipi-
am de manu ve-
stra. **i** **3** p̄pis
criminibus atqz
impiet. ma. deo
offer. ceperunt
Malach. scđo.

Vos recessistis de via et scandalizastis plurimos illege-
Itē eodē. Operiebat lacrymis altare dñi fieri et ge-
mitu: ita ut ultra nō respi tā ad sacrificium: nec accipiā
placabile qz de manu vestra. **k** Ideo qz Malach.
tc. Dic subiungif diuina increpatio p̄ter eoz ingra-
titudinez: fit autē h duplex increpatio. pmo em̄ sit im-
properatio diuine bñficienie. scđo sit improoperatio p̄
uaticatiōis eoz et malicie: ibi. Nā reliqua lectioē com-
p̄benta. Itē in prima parte notatur duo. s. aqua siue
verba impropositioē: et iusticia impropereant. scđm
tagit ibi. Et dixit. Et ibi tagit pmo qz p̄li. secundo
rñsio dñi: ibi. Nāne frater fuit esau tc. questio ē inidi-
um bñficii. rñsio est manifestatio iusticie dei bñficien-
tis et illoꝝ ingratitudinez increpantibꝝ vel impropere-
atis. dicit igz. **k** Ideo. i. p̄ter prenotatā ingratitu-
dinē. **i** Per malachiā p̄beta deus populi suū is-
rael increpans. s. in p̄bia sequēti. i. incivans increpa-
re. bic est em̄ increpatio increpatioē. infra autē vbi
tagit eoz malicia. s. Nā reliqua tc. ponit consum-
matio. Inchoatur em̄ in ostentione bñficior. p̄summa-
tur i impropere malicie ingratior. **m** Dilexi vos
ecce manifestatio bñficii vide Malach. j. vbi ponit
vba ista. **n** Nāne frater erat tc. Dic insinuat
iusticia increpatiōis ex duob. s. ex condescientia diuine
iusticie reprobando esau et eligendo iacob: et ex p̄gryētia
verbi. positi ad eoz increpatiōis: ibi. Luius rei gra tc.
Justus em̄ fuit reprobando esau et eligendo iacob. s. sicut
iuste fecit increpando eos neglecto tanto bñficio eis p̄
stito i electioē eoz. in p̄te suo iacob. dicit igz. **n** Nāne
frater erat esau iacob dicit dñs. q. d. sic: Gen. xxv. f.
o Et dilexi iacob: esau autē odio habui Malach. j.
q. d. in hoc dilexi vos qz cum esau et iacob essent frēs:
dilexi iacob patrē vestrē et nō esau fratrē eius: nō tamē
injustus fui nec iniusti egi. et hoc est quod sequitur.
p Esau aut̄ frā. iacob nō iniusta. i. iniusta.
q. Aut sponta volūtate. qz aliqua fuerit rō. s. mala opa esau
in p̄scia. licet em̄ demerita similitr nō sunt cā reprobati
onis: dico cā p̄reloquendo in p̄scitis: nibilomin⁹ cā

est quare sp̄ p̄sciuntur cātū ad hoc qz nō apponit eis gra-
nec p̄fertur gloria. **r** Qz sine meriti gratia. congrui
supple: non est em̄ cā p̄destinatōis ex pte p̄destinati eius
opatio bona vel qz se p̄parat. s. congruū est et quasi quo-
dammodo motiuū p̄feretis vt gratiam infundat. sic inī

quā iacob electus
nō sine grā meriti.
id ē nō sine p̄pre-
paratione: qd intelli-
gendū est cātū ad
p̄patōem gracie in-
presenti. vel non si
ne gratia meriti. i.
operis meritorū qz
ad gloriam in futu-
ro. Manifestuz est
et p̄bat hoc dicens
s. **Q**uā fū presciē
tiam suaz. vidisset
mala esau et p̄para-
tionez iacob ad bo-
nuz et ad opa meri-
toria. **t** **E**sau
quidē effusionē sā-
guinis fratrem cō-
cupiscere. Gen. xx.
vii. g. Oderat sem-
per esau iacob pro
benedictione qua
bñdixerat ei pater.
dixitqz i corde suo
venient dies luce⁹
patris mei et occi-
dam iacob fratrez
meū. **v** **J**acob
aut̄ ob sui. i. dei. **r** Cognitōis: Gen. xxxii. g. Aidi dñm
facie ad faciē: et salua facta est aia mea. ac si diceret. co-
gnoui dñm qz ipse me cognoscē dignatē. **y** **Q**ui rei
grā. hic oñditur verbū positiō 2gruere ad increpatōē il-
lor. pmo igz insinuat ipsa p̄gruetia qz fuit electō iacob.
secundo innuitur ratio electōis: ibi. **Q**uis ex operibus
dicit igz. **y** **Q**uius rei grā. i. gratia electōis iacob et re-
probationis esau. **z** **D**upradicto v̄sus est exemplo.
scz exēplo iacob et esau ad increpatōē iudeoz. hoc in-
quā exemplo. **a** **D**ilexi iacob. q. d. qz sic dilexi p̄ez
vrm et fratrē eius reprobau magni vobis bñficiuz pre-
stī. inde ē qz p̄beta v̄sus est exemplo dilectōis iacob et
reprobationis esau ad increpatōē iudeoz. **b** **Q**uis ex operibus
p̄tinua sic. ita mōvus ē supradicto exē-
plo ad ppli israel increpatōē quo oñditur grā qua fecit
deus illi. **Q**uis tc. i. licet ex illis que de iacob et esau sc̄pta
sunt Gen. xxv. g. p̄teat esau dignū fuisse reprobatione.
et iacob electione. dicit igz. **b** **Q**uis ex opibus mēo-
rator. s. esau et iacob. **c** **M**uoꝝ memorator. et oper-
eowndem. **d** **A**liber genezeos meminit Gen. xxv. c.
zinfra in pluribus capitulis. vel sic. **Q**uius rei grā. quass
ad ostendendum qz de factis eorum prescientia babue-
rit supradicto exemplo v̄sus est. quia tales constat sic di-
uisos fū reprobationē et electōē anteqz natos. **Q**uis
ex opibus. q. d. constat qz deus facta eoz p̄suerit que i
genesi determinatūt aperte: Gen. xxv. vbi dñ. Quib⁹ ad-
ultis factus est esau vir gnarus venandi et bñ agriculta:
iacob aut̄ vir simplex habitabat in tabernaculis.
e **N**ā reliqua. Dic subdiē de impropere malicie eoz.
qz oñditē in duobus. s. i p̄uariationē diuinorū mādato-
rū quo ad ritū sacrificiōz et quo ad cultū idolor. Conti-
nuat sic. in principio p̄phetie v̄sus est exemplo dilectōis
iacob et odij esau. ad insinuandū grāz iudeis p̄stī. et in-
gratitudine increpandā: et p̄nter in p̄phetia manifestata
est eoz transgressio. **e** **N**ā reliqua. s. ab eo quod di-
ctum est in principio. s. dilexi vos tc. **f** **Q**ue lectōne
comphensa sunt. i. dicta consequēter in p̄phetia.
g **P**revaricationē populi israel i obser. sacrificijs dei.

Liber

Malachie. s. Offeret super altare meum pollutus panem tecum. Et in eodem. g. Maledic tuolosus quod habes in grege suo masculum et votum facies imolat debile domino tecum. b. Incep patrem tuum in eundem. s. prolixum israel. i. Deo deos alie coluerunt signum. Malachie. n. Transgressus est iudea et abominatione facta est in israel et in iherusalim. quia contaminauit Iudas sacrificatores domini quam dilerit et habuit filiam dei alieni. Item Malachie. iii. Et diebus patrum vixi et recessisti a legitimis meis non custodisti. Explicit qualiter cunctus exposicio istius prologi.

Postilla Nicofai de lyra super Malachiam. prophetam incepit cum additionibus pauli episcopi Burgenses et replicis magistri Mathie dorungk. Ca. j. Mus verbi domini. Dic icipit

O prophetia malachie. Et dividitur in duas partes. s. in pbe mium et tractatus. tractatus incipit ibi. Dilexi vos tecum. In prima parte describit impositionis officii prophetam ipsi malachie cum dicitur.

a. Onus verbi domini. i. officium denunciandi verbum diuinum officium enim alicui impositum dicitur onus eius secundum coenitum modum loquendi quod frequenter utuntur prophetae. sed ostendit cui est bonus bonus sit denunciandum cum dicitur. b. Ad israel. Post reditum enim captiuitatem babylonice quo tempore prophetavit malachias propter rediens nomen israel obtinuit. quia captiuitas et tribuum non redit. tertio notificat prophetam ex nomine cum dicitur. c. In manu malachie. i. p. ipm malachia. Malachias autem interpretatur angelus domini. Ex hoc autem dixerunt alicui quod fuit angelus in corde assumpto. alii vero quod fuit esdras scriba. sed ista non habent auctoritatem ex scriptura. sed eadem facilitate ostenerunt quod prophetatur. d. Dilexi vos. Hic icipit tractatus. Circa quem sciendi quod principalis intentio prophetarum fuit denunciare christi aduenientem ut diffusus dictum fuit in principio hic et video malachias primo arguit multiplex pectus ipsi. sed denunciat aduentum christi. c. u. Et quod prius dicitur est dispositio ad receptionem redemptoris. secundum quod dicitur Math. iii. Domini agite: appropinquabit enim regnum celorum. id prima dividitur in duas partes. quia primo prophetam arguit sacerdotes et prolixum coniunctum. sed magis diuinum ibi. Filius. igit primo arguit omnes simul de ingratitudine in persona dei. d. Dilexi vos. et hec ingratitudo per extensionem ipsi cum dicitur. e. In quo dilexisti nos. quod dicant. non apparet erga nos tua dilectio specialis per te. sed responsio tanquam falsa excluditur cum subditur in persona dei. f. Nonne frater erat esau iacob. quasi diceret sic. quod fuerunt filii eiusdem patris et matris: ut patet Gen. xxv. f. Et dilexi iacob. dando ei benedictionem paternam et hereditatis promissionem: que tamen annexe erant tunc Christis primogeniture. g. Esau autem odio habui. denegando ista sibi cuicunque esset primogenitus: ut per

increpationemque in eundem quod deos alienos coluerunt significant.

Explicit prologus.

Incipit argumentum.

Malachias aperte et in fine omnium prophetarum dicit de abiectione israel et vocatio gentium. Non est mihi ait voluntas in vobis dicit dominus exercitum: et munus non suscipiant manus vestras: Abortu. n. solidus usque ad occasum magnus est nomen meum in gentibus: et in omni loco sacrificata est: et offeratur nostrarum oblationes mundae.

Explicit argumentum.

Incipit Malachias prophetam. Ca. j.

O Mus vobis domini ad israel immam malachie prophete dilexi

Gen. xxv. 7. Et vij. h. autem dilectio iacob et odium esau surrent signa electionis et reprobationis et sic alleget apostolus Rom. ix. et in hoc apparet dilectio dei specialis ad populum israel qui descendit a Jacob qui alio nomine dictus est israel: Gen. xxvij. secundo ostenditur specialis dilectionis ad israel: et odium ad populum descendente ab esau effectum.

b. Et posui seyr montes eius id est terra esau montuosam in solitudine quoniam buchodonosorum regem. Et hereditatem eius in dracones. talia enim animalia solent habitare in terra deserta: et etiam in ruinis edificiorum.

i. Et si dixerit idumea destruci sumus: sed revertentes edificabimus que destruta sunt: hec dicit dominus exercitum.

j. Isti edificabunt et egoSTRUAM. Et vocabuntur termini impietatis et populus idumea. i. populus idumea. l. Destruci sumus: sed revertentes edificabimus: et ram nostrum melius quam iudei reverentis edificauerunt suam: hoc excluditur cum subdit in persona dei. m. Isti edificabunt et destruant vocabulum termini impietatis. i. terra in qua viguit ini

pietas: propter quam iratus est dominus contra terram et populum in ea habitantem. n. Et oculi vestri. o. iudei. o. Videbunt. vindictam meam in idumeis qui super fuere nobis molesti. p. Et vos diceritis. magnificet dominus. i. appareat magnitudo eius.

q. Super terminum israel. i. super terram israel ipsam et habitatores eius ab hostibus protegendo et in bonis multiplicando. r. Filius. Dic consequenter arguit sacerdotes et populum diuinum. et primo de peccatis in deum secundo in proximum. ca. sequenti. Prima in duas. quia primo arguit sacerdotes. secundo populares: ibi. Et vos. Prima adhuc in duas. q. primo sacrificium sacerdotum excluditur tanquam malum. secundo sacrificium non ue legis concludit tanquam deo acceptissimum: ibi. Non est.

Circa primum sciendum quod licet totus populus israel diceretur dei filius: Erodi. iii. Filius meus primogenitus israel. tamen sacerdotes ad eius ministerium deputati dicebantur dei filii et servi modo speciali. et sic loquitur hic. r. Filius honorat patrem. i. tenetur honorare. quia habet ab eo esse nutrimentum et documentum.

s. Et seruus dominum suum. suppletimbit. quia non est in hebreo nec in libris correctis: sed sub intelligitur. t. Si ergo pater ego sum. et accipitur si pro quia deus est pater omnium per creationem. et specialiter indeorum per legis dationem que non fuit data a iis populis. psalmo. cxlvij. Non fecit talis omnium nationi: et iudicia sua non manifestavit eis. et adhuc specialius sacerdotum quos elegit ad suum mysterium.

v. Quod est honor meus. quasi diceret. non deferimbi honorem ut debetis. a. Et si dominus ego sum. quod gubernationes vestri specialiter